

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvaraké
ulice št. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Štetopna petit-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju dajo se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnishtvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četr leta 1 gl.
60 kr., na mesec
60 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četr leta 2 gl.
60 kr. In za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 48.

V Ljubljani v soboto, 28. februvarija 1885.

Tečaj II.

Vabilo na naročbo.

Z marcijem 1885 prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pásku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Po pošti:

za celo leto	gld. 10—
„ pol leta	„ 5—
„ četr leta	„ 2-50
„ en mesec	„ —85

Za Ljubljano:

za celo leto	gld. 6—
„ pol leta	„ 3—
„ četr leta	„ 1-50
za donajanje v hišo vsak mesec	9 kr.

V Ljubljani, 28. februvarija.

„Mir v Evropi je za leta in leta zagotovljen; med vsemi državami evropskimi vlada najlepše soglasje; države skrbelé bodo zdaj lahko za svoje okrepjenje v notranjem, da povzdignejo propadajoče kmetijstvo, da zatarejo nevarne elemente, kateri pretijo imenju in življenju mirnih državljanov, da zboljšajo državne finance“, takó se zatrjuje uže delj časa. In kedo ne bi verjel, če vidi na lastne oči in sliši na lastna ušesa, da si državniki raznih držav stiskajo roke ter si zagotavljajo neminljivo prijateljstvo.

Vse evropske države želijo miru, in Evropa bode imela mir; državljanji ne bodo brusili bridkih mečev in sekali glav preširnemu sovražniku. Gotovo, v Evropi ostane mir, ni se bati vojske, a nastal je v slednjem času drug boj, gospodarstven boj. Vse države sku-

šajo se obdati, zavarovati svoje meje, ne s trdnjavami, marveč s carino. Prva je Nemčija s hladnokrvno roko pisala določila, da mora tuje žito, katero prihaja čez njene meje, plačevati povišano carino. Za njo šla je Francija, in tudi nekatere severne države hoté zdaj posnemati ta vzgled. In kdo se bode čudil, če bode tudi Avstrija primorana, tem določilom nasproti postaviti jednake propise. Knez Bismarck storil je prvi korak, korak nekoristen za avstrijske producente. Železni kancelar sicer s prijaznim obrazom slovesno zagotavlja, da s povišanjem carine nikakor ni hotel zadeti Avstrije, njegova politika na gospodarstvenem polji da je obrnena samo proti Rusiji. Naj si bode, kakor hoče, zadeti smo, Nemčija pričela je boj, in naši državniki postaviti se bodo morali, da odbijejo ta udarec v gospodarstvenem boji. In sešli so se uže tudi ogerski in avstrijski zastopniki, da se posvetavajo o korakih, katere treba ukreniti proti povišanji carine na žito od strani Nemčije. Zaradi tega ostanejo vender razmere med Nemčijo in Avstrijo neskaljeno prijazne; ta boj, dejali bi, je življenjski boj, in kdo vé, če v tem boji ne bode ravno nemška trgovina in nemška obrtnija poražena. Kdo vé? Sicer pa se bode to kmalu pokazalo.

In še drug boj imamo zabeležiti, boj proti mobilnemu kapitalu. Tudi v tem boji je Nemčija prva, strogo, neomahljivo, neizprosno je nje postopanje. Vse se giblje, vsak hoče si zboljšati svoj položaj, in kdo bi mu to v zlo štel.

Ti dogodki vplivali so v prvi vrsti in najhujše na borze; bolestni kriki začuli so se z denarnega tržišča v svet. To je bil uže hud udarec.

In zraven pride še politika! V kratkem času po padu Kartuma — kako so se vse stvari obrnile na drugo pot. Angleška je tepeña, umakniti se je morala, oslajljena je, vender mora ostati v Afriki, da na sudanskem obrežji reši svojo čast ter da zvrši misijo,

katero je prevzela. — Nasproti pa jej stoji Rusija, o kateri se trdi, da hoče zdaj, ko je Angleška v zadregi, zasesti Herat. Angleška je osamljena, jedino na Italijo se more zanašati; v Londonu samem pa se strankarski boj bolj strastno kot kedaj bje, in dan na dan napada se ostro kabinet, dan na dan pričakuje se njegov odstop. Angleška angažovana na zunaj, v notranjem strankarski boji, kabinetsna kriza — zraven še razen Italije brez prijateljice osamljena — njej nasproti pa Rusija. Da tak položaj ne more dobro vplivati na narodno-gospodarstvenem polji, je jasno.

Na drugi strani zopet Italija, Francija in Turčija. Turški denarstveni položaj, itak uže na slabi podstavi, moral je vsled najnovejših dogodjajev dobiti še hud udarec — Italija prisvaja si ozemlja ob Rudečem morji, in kaj se zmeni za glasne proteste do osrčja skoro uže gnjile Turčije.

Tak je v kratkih obrisih zdaj evropski položaj, mir je zagotovljen, vojske ni se bati, a bje se narodno-gospodarstven boj, valovi razburkanega denarstvenega tržišča se dvigajo in padajo, in kogar bi poplaveli, gorje mu!

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 25. februvarija.

(Izv. dop.)

Danes je imel državni zbor zopet sejo. Dnevni red je bil prilično kratek, in ni se bilo nadejati viharne debat. Obe stranki se pripravljate na veliko govorniško borbo, katera se bode vnela pri državnem proračunu, vsled tega je naravno, da vsaka štédi s svojimi silami.

Mnogo se je v minolih tednih pisarilo o razpadu desnice, in protivne novine se danes še delajo, kakor da bi same bile uverjene o tem jim se vé da jako ugodnem položaji. Ne treba mi naglašati, da so to gole, prazne kvante. Desnica je v poglavitnih vprašanjih

prisposodbljamo z zlatom ali barvo volne, ko se na njih zaziblje odsev večernih oblakov.

Lasár se nasmehne in se ne more vzdržati, da ne bi potežkal teh las, je potresel, da so se mu kar oči lesketale, ko so mu skozi prste silili ti laski, tako mehki, nežni in gladki kot najdražja svila. Lasár je bil kar zamaknen, ali ko je hčerka njegova ugledala zavitke las, utrnile so se jej debele solzé po krasnih ličicah.

„Niti jednih, dá, nikoli nisem še videl takih las, kakeršne imaš ti, ljubček moj!“ Med tem stopi v izbo stavec, sosed, tudi lasár, vprašajoč: „No, kako ste kaj opravili, je bila dobra kupčija?“

„Dobra, vrlo dobra,“ pohvali se lasár, ko sosed pregledava zavitke las na mizi. Pregleda je z značjevo podrobnostjo, potežka, potresa, pohvali, toda nakrat se obrne ter reče na pol važno, na pol v šali: „A vender bi dal samo za lase vaše hčerke toliko, kot za vse te tukaj.“

„Verujem, verujem, sosed, toda ti lasje ne gredó pod škarije,“ odgovori lasár na pol v šali, a nekoliko bolj resnobnim glasom. Po glasu in na obrazu mu je bilo znati, da ga

Listek.

Lasár.

Bil je to mož uže osivelih las, srednje postave, jasnega in donečega glasu ter je kupoval — lase po kmetih. V katero koli vas je prišel, povsodi se je po njegovem odhodu pobesila mlada glava globoko na prsi, kajti včeraj so krasili to glavo bogati, mehki, valoviti lasje, a danes se sebi zdi — beračica.

Osiveli lasár niti ne čuti, da v trenutji, ko škarije smukajo pod gostimi lasmi, srce pri tem zvoku poka in se v glavi vrti. In taci h bolestij naseje on v vsaki vasici vsaj v jedno srce, in skoro povsodi čuje za seboj žalostno vskikanje: „O moji krasni lasje, škoda, škoda vas!“ In vender se mu, ko pride čez teden po končanem opravku v svojo kočó nazaj, iskrí oko v divnem svitu in okolo tenkih ustén poskakuje mu usmev kot zakriti žarek solnčni spod zamračenega sivega obnebjá listopadovega.

Smehlja se tako čudno, ko poklada zavitke las jednega tik drugega na mizo. Videti je, kakor bi v vseh še tičala ta živa

moč in sila, koja jim daje tak poseben lesk, in kakor bi po vsakem lasu konečno iskre sršele. Ležali so tu lasje vseh barv in odsevov, nežni, skoro beli, kakor konopnina, pusti, brez leska, skoro modričasti lasje, črne barve, in poleg njih bódejo v oči jasno ognjeni, rudeči, kostanjevi, plavi a zlati laski — vsi ležé tu kot mrtvi, toda nekaj iz njih govori kot jók in stók vseh teh mladih duš, kojim so bili ti lasje jedina radost, jedina tolažba. Samo oni-le zavitek tam na konci mize, zavitek sivih las, med kojimi se nahaja nekoliko porumenelih, molči, kakor bi spominal, da je jedenkrat tudi imel barvo, slično tik njega ležečim.

„Krasni, krasni lasje,“ pravi lasár, poznavateljskim očesom zavitke pregledavajoč, „toda, pri moji veri, Bog vedi koliko let uže lasárim, mnogo, mnogo teh lepih kit sem odstrigel, toda niti jedna izmed teh nebrojnih kit nemore se primerjati lasem mojega angeljčka!“

A v resnici! Vitka postava deklíčina prikaže se v izbo. Val zlatih oblakov obdajal je njeno glavo ter je z zlatom obseval njene čarekrasne lase. Dolge kite segale so jej skoro do petá, toda barve take, koje navadno

složna kakor preje, budget sklenil se bode, in sicer skoro po nespremenjeni vladni predlogi, z veliko večino. Vender kažejo vsa znamenja, da se zasedanje kmalu zatvori. Poleg državnega proračuna pride še na vrsto dinamični zakon, in rešila se bode vladna predloga o zavarovanju delavcev proti nezgodam. Bržkone se tudi zagotovi zakon zoper anarhiste, ako ga dovrši dotični odsek. Le o pogodbi s severno železnico še ni gotovo, ali bode še tekom te sesije na dnevnem redu, ali pa se prihrani bodočemu parlamentu. Levica namreč klubuje na vse kriplje, dasi smo prepričani, da ne bi čisto nič ugovarjala, ako bi se pogajanje vršilo po ministerstvu njene barve. Žal, da se ravno v tej važni zadevi ista edinost pogreša med desničarji. Poljaci pač bodo baje brez izjeme podpirali nasvet železničnega odseka, po katerem je pogodbo spremeniti le v nekaterih točkah. Saj bode tudi njih rojak dr. Bilinski, jeden najspretnejših članov desnice, poročal v odsekovem imenu. Tudi Čehi spoznali so, da je nasvetovana pogodba vender še bolj varna in bolj ugodna nego podržavljenje; le peščica Mladočehov se upira po nepotrebnem, in njih nazore razložil je v železničnem odboru prof. Tilšer. Hohenwartov klub, z njim i naši slovenski poslanci, tudi ne bode nasprotoval. Drugače pa je med Lichtensteinovo frakcijo, katera se še ni uredila, počenši od zadnjih homatij sém. Skoro je videti, da se pristaši tega kluba bolj ravna po Lienbacherji, dasi niti ud ni klubov, nego po svojem načelniku. Strah pred volilci se jih je polastil, nekoliko je tudi takih poslancev, zlasti kmetških, med njimi, kateri se ne spoznajo v zamotanih kontroverzah finančne in železnične politike, in tedaj je vender le mogoče, da stvar do posvetovanja v zbornici ne pride. Potem bode novoizvoljenemu državnemu zboru izročena naloga, v prihodnji jeseni baviti se s tem pitanjem. Upor nemških konservativcev zaprečil bode baje tudi sklep o ureditvi galiških rek. Gospodje so pozabili, da so se velike svote brez pomisleka odločile na korist po povodnji ponesrečenim nemškim pokrajinam na Tirolskem in Koroškem, sedaj pa se bojé domače protiagitacije ter se postavljajo na ozko omejeno provincijalno stališče!

V denašnji seji izročila je vlada štiri predloge o državni podpori za zgradbo novih lokalnih železnic, med katerimi bode jedna sigurno obradostila vsakega Slovenca. Za železnično progó iz Ljubljane v Kamenik nasvetuje namreč ministerstvo, da država prevzame za 200 000 gl. delnic, s tem uvetom, da tudi dežela kranjska 50 000 gl. voli v isti namen. Če se ta pogoj spolni in če vladna predloga spremeni v pravokrep zakon, potem bode kmalu hlapon žvižgal preko Save proti kamenškemu mestu; kajti tehničnih težav ni posebnih pri tej zgradbi, izvzemši most čez

Savo, in ostala potrebščina bode kmalu pokrita. Odkrito tedaj rečemo, da se tudi mi veselimo te koncesije. Vender se nam nehoté vsiljuje vprašanje, kaj da poreče naša dolenska železnica, katera je sigurno dokaj bolj važna in dokaj bolj potrebna nego kameniška progá? Da vlada ni tako skopa in neizprosna našim težnjam nasproti, pokazalo se je pri tej priliki. Le trkati, ne prestando in dosledno trkati, ob jednem pa doma gibati se v dosego zaželjenega cilja, in — srečno bode mo dospeli k njemu!

Budgetni odsek je vladni nasvèt o potrebščini za preložitev državne ceste čez Gorjance nekoliko spremenil, in sicer v neugodnem zmislu. Vlada namreč postavila je za letos v proračun 15 000 gl. v to svrhu, kot prvo polovico namreč skupne svote 30 000 gl., katera je bila za to odmerjena. Odsek je sicer svoto pridržal, ali razdelil jo je na tri leta, tako da se bode za letos le 10 000 gl. moglo potrositi za Gorjance. Ne vemo, bode-li kateri izmed naših poslancev v zbornici se oglasil za prvotni nasvèt, in skoro se nam vidi, da bode odsekovo mnenje navzlic eventualnemu ugovoru od večine sprejeto. No, bodi si tako ali onako, nekaj se je vender doseglo tudi v tem oziru, in če se bode prav letos le začetek storil z razmerno malo svoto 10 000 gl., delo bo vender napredovalo, in naši vinski kupci peljali se bodo kmalu v Belo Krajino po sladko metliško kapljico brez strahu, da se jim ves tovor pod „vahto“ ne zvrne doli po strmem pobočji v brezno.

Iz Novega Mesta došla je peticija za preložitev cesarske ceste v Št. Jarnej z desnega na levi breg Krke. Komur so krajne razmere količkaj znane, spredidel bo na prvi hip, da je prošnja stvarno po polnem opravljena. Na ta način se dá izogniti nadležnim strminam, ob jednem pa se prijazne in obljudene občine na levem krškem obrežji po dobri cesti zvežejo z dolenskim središčem. Vender ni misliti, da bi se uže letos vslišala dotična peticija. Ali take prošnje imajo tudi tedaj nek vspeh, če se le stenografičnemu zapisniku priložé. Z jedne strani namreč se poslanci seznanijo z anormalnimi razmerami zanemarjene naše domovine, z druge pa ponuja se zastopnikom dotičnega okraja ali vsaj dotične dežele ugodna prilika, oglasiti se ter z nekoliko besedami, krepko a jedrnato naglašati to, kar narod želi in pričakuje od pravičnega parlamenta. Radi tega svetujemo slovenskim rojakom, večkrat v enakih slučajih posluževati se peticijske pravice. Istina je vender le, da je morda ni v vsem ustavnem življenji važnejše pravice, nego ta, pōtem peticije direktno v zvezo stopiti s poslanci in z državnim zborom ter povedati jim, kje nas črevelj žuli. V politiki nič manj nego v pravnem življenji velja stara prislovica: *Vigilantibus jura!*

jezé te besede . . . no, tega še manjka, da bi zaškripale škarije v laseh moje . . .

A vender so zaškripale. Drugi dan lasár potoži, da čuti v glavi neko „razbijanje“. „Saj bo prešlo,“ tolažil se je, „in v ponedeljek bom v Zalesu zopet strigel, da bo veselje. Tam je toliko lepih „lasatic“.

Toda dan za dném je bilo huje, v lasárjevi glavi in v gospodinjstvu. Prištedki, kakor bi na njih ne bilo blagoslova, razpršili so se kmalu na zdravila in na najpotrebnejše reči, in predno se je kedo nadejal, priletela je béda na lačnem konji.

„Deca“, vzdihal je lasár, bled kakor zid, „ko bi imel plošček gorke juhe!“ . . .

Jedva je to spregovoril — v tem trenutji, ko se stari lasár spomina, kako se mu je nekoč streslo srce v nenavadnem čutu, ko je strigel v Gasinji krasnemu dekletu dolge kite ravno nad tilnikom — mignil je sosed lasár dvakrat s škarijami, zaškripal z njimi, da bi imele ostreji réz — škarije dvakrat zablisnejo — in čuda, da je sivi stavec mogel še obdržati v veli, slabi roki snop teh las.

Čuda, da je ni poljubljaj; potem pa začoče in se smeje ob jednem, ker se spomni,

da ima v bólnici hči in da ta hoče imeti, da mora imeti kite do petá, in da on uže deset celih let išče enakih las. Deset let ni mogel mirno spati, ker je vsak dan videl kite hčere sosedla lasárja. Kar je premogel doma, vse je vsipal razvajanemu dekletu v naročaj — saj pa mu je bilo tudi možno, kajti v desetih letih znosil je domòv lepo število kit, za koje je stržil tudi lepo svoto.

Brez kit, brez las, brez svojega glavnega krása priletel je „ljubček“ v izbo. Stari lasár je umiral . . .

„Ljubček, pojdi sem, da bi še jedenkrat, poslednjikrat potipal tvoje lase“, prosil je umirajoči. „Ljubček“ obledi in se opotekaje bliža postelji. Lasár steza roké, potiplje na glavo, in ko čuti ostre končke ostrizanih las pod svojimi prsti — vsklikne in v solzi, ki je zablestela na bledem obrazu, povedal mu je ubegli duh, vznašajoča duša bolest in žal teh glavíc, kojim je hladnokrvno jemal diadem, zašepetal, kar je občutil sam, ko je potipal ostre končke ostrizanih las, zlatih, kakor beli oblački volneni na večernem obzorji, in dolgi do petá.

(„Č. P.“)

A. Sušnik.

Rusija in nemška carinska politika.

Kakor naravno, bavi se vse rusko časopistvo z neprijaznim položajem, katerega je za rusko eksportno trgovino z žitom provzročilo v nemškem državnem zboru sklenjeno povišanje carine na rž in pšenico in zaprti zakon. Večinoma se tukajšnji listi prav hladnokrvno bavijo s to zadevo; samo jeden list je porabil priliko, da je napadel rusko-nemško prijateljstvo, katero po njegovem mnenji ni nič vredno, če ne zabrani, da se ruska trgovina z žitom vsled povišanja carine ne oškodava. Drugi listi izražajo obžalovanje o tej nemški naredbi, katera bode Rusiji provzročila znatno škodo, a ob jednem priznavajo, da mora Nemčija naravno skrbeti najprej za svoje interese. Rusija ne more v tem oziru sosednjim državam ničesar predbacivati. Saj je dala sama vzgled z mnogimi znatnimi povišanji carine. Mnogo se izraža mnenje, da bo v prihodnjem letu morala Rusija v Avstrijo mestu v Nemčijo izvažati rž. Ker bode avstrijsko-ogerska rž še na dalje obvarovana pred rusko konkurenco po za zdaj v prvi vrsti za Rusijo povišani carini na rž, bode se ta privažala na trg, vsled česar se lahko zgodi, da bode avstrijski trg se spraznil, tako da se bode mnogo bolj popraševalo po ruskih pridelkih.

V tem ko se na jedni strani preudarja, kje bi se moglo čez domačo potrebo pridelano žito prodati, napravlja na drugi strani zeló neprijeten utis, ko se čuje, da prostrani kraji ruskega carstva trpijo lakoto in da umrje za lakoto več ljudij, ne da bi se storili kaki resni ukrepi, da se odvrne to zló. Po najnovjših poročilih vlada ta béda osebito ob izviri rek Mesena in Vasjke. Tu prodaje se žito v tako visoko ceno, da je ne more kupiti kmet, ker pokupijo razni krajevni spekulantje pravočasno vse zaloge in na pr. za kilo moke zahtevajo 20 kopejk. Da se razumi ta takorekoč kronična lakota, katera vlada v mnogih severnih okrajih evropske Rusije in nastopa časih zeló strašno, naj omenimo le nekaj podatkov iz slednjih uradnih in poverjenih poročil gouvèrnèrjevih. V okraji Arhangel sta dve okrožji (Kemsk in Mezen), kjer ni najti nikjer obdelanega polja. V štirih okrožjih je samo 0·1 do 0·6 odstotkov obdelane zemlje in v okrožji Sjenkursk 1·7 odstotkov. Ravno tako slabo je v mnogih okrožjih v okrajih Vologde in Perma.

(„P. C.“)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Nj. veličanstvo naša cesarica podala se je v Amsterdam. V imenu kralja pozdravil jo je najvišji dvornik.

V državnem zboru pričela se je včeraj budgetna debata. Proti oglasilo se je 17 govornikov, za pa 10. Med govorniki, kateri so se vpisali proti, je, kakor vsako leto tudi letos, pričel govoriti Carneri. — V gospodski zbornici posvetovalo se je o zakonu, naj se po krivici obsojenim da odškodnina.

Avstro-ogerska carinska konferenca je v vseh vprašanjih v po polnem soglasji. Na predlog ogerskih zastopnikov se bode eventualno povišanje carine na žito, moko in slad vzprejelo v isti višini kakor v Nemčiji.

Poročila o posvetovanji škofovske konference so zeló različna, ker nihče ne vé nič gotovega, vse so le domnevanja. Jedino to je gotovo, da je to vprašanje o kongruini glavni predmet in potem vprašanje o katoliškem vseučilišči v Solnogradu. Na dalje je baje na dnevnem redu tudi posvetovanje o šoli in o časopistvu. Kdaj bode konferenca zaključila svoje posvetovanje se ne vé, ker se tudi članovi gospodske zbornice hoté udeleževati teh razprav.

Tuje dežele.

Tretja ekspedicija italijanska na Rudeče morje znaša 61 častnikov in 1559 vojakov.

Iz Petrograda se poroča, da je tamošnje slovansko društvo vložilo prošnjo na sveto sinodo, naj bi pri ekumeničnem patrijarhu delala na to, da bode v dan 6./18. aprila, v dan tisočletnice apostolov Cirila in Metoda, grška duhovščina z gore Atos vkupno s tamošnjim ruskim duhovnikom v Solunu, v rojstvenem kraju Metodovem, obhajala slovesno božjo službo. Sinoda je ugodila tej želji.

Iz Varšave se poroča, da se bode v do zdaj po ministerstvu za notranje zadeve oskrbovane mestne in okrajne šole, v katerih je bila do zdaj izključivo nemščina učni jezik, vpeljala poleg te tudi ruščina. Nadzorstvo nad temi šolami prevzame zdaj naučnega ministerstva upraviteljstvo.

V angleški dolenji zbornici izjavil je Gladstone glede italijanske ekspedicije ob Rudečem morji, da je Italija nezavisna vlast ter da ni treba, da bi angleška vlada odobrila nje postopanje. Italija je v prijaznosti z Angleško, a ne obstoji nikaka zveza, nikak načrt vojaške kooperacije z Angleško v Sudanu. — Górenja zbornica se je posvetovala o nezaupnici vladi. Salisbury je dejal, da če pusti parlament obstati še to vlado, bode Angleška doživela samo izgube in sramoto. Northbrook in Derby zagovarjala sta vladno politiko. Debata se je preložila konečno na naslednji dan.

Poročevalec v „Gaulois“ piše, da je bil navzočen pri shodu irskih dinamitovcev v Parizu. Shoda udeležilo se je najmanj oseb: dve za Irsko, tri za Ameriko, dve za Irce, živeče v Angleški, dva takozvana nezmagljiva in dva poslanca iz vzhoda. Razen teh sta bila dva zastopnika ruskih nihilistov in jeden posestnik dinamične tovarne, kateri je ponudil svojo pomoč Ircem. Predsednik govoril je dolg govor ter priporočal, naj se odpravi slabo angleško gospodarstvo v Irski, in sicer s tem sredstvom: Dinamit in zopet dinamit! Potem se je sprejela resolucija, naj se izvrši v Londonu kolikor možno mnogo eksplozij, in sicer ob enem. Tudi v drugih mestih in vaseh naj se rabi dinamit. Stavil se je predlog, naj bi se ženskam in otrokom prizanašalo, a ni se vzprejel. Ponujena zveza z ruskimi nihilisti se ni vzprejela, ker je Rusija Angleški sovražnica, torej se jej ne sme nasprotovati. Konečno se je sklenilo, naj odideta dva dinamična tehnika v Mahdijev tabor. . . . Tako glasi se čudovito to poročilo.

Vspehi v Tonkingu in v kitajskih vodah vzbujajo v Parizu mnogo zadovoljstva. Goji se nadeja, da se dobi kmalu v oblast ves Tonking ter da bode potem možno dalje prodirati proti južni Kitajski ter tako prisiliti kitajsko vlado, da se udá. Da bi pa tu posredovale druge vlasti ni govora.

Iz Suakima se poroča: Na vseh straneh vršijo se brzo priprave za ekspedicijo v Berber, katero je sklenila angleška vlada. Ta ekspedicija bi bila spomlad lanskega leta mnogo lažja, tedaj ko je general Graham prabilor si zmago nad vstaškim vodjem Osmanom Digmo. Danes treba je mnogo več vojakov, da se bode možno nasproti postaviti pomnoženemu sovražniku. Vlansko leto je v marciji dobil general Graham povelje, naj se zaradi prevelike vročine umakne z bojišča, letos pa se ravno ob tem času namerava nova ekspedicija.

Iz Novega Jorka se poroča, da je predsednik Cleveland izdal okrožnico, v kateri priporoča, naj se vstavi kovanje srebernega denarja, češ, da bi nadaljevanje kovanja srebernega denarja provzročilo finančno krizo.

Razne vesti.

— (Prebivalstvo v Rusiji.) Po najnovejših statističnih podatkih ima Rusija v Evropi 77 869 521 prebivalcev, in sicer 88 651 977 možkih,

a 39 277 544 žensk. Ako se prišteje še prebivalstvo v Aziji, ima to cesarstvo vsega vkup sto in dva milijona prebivalcev. Leta 1882 rodilo se je v Rusiji 3 904 577 ljudi, a umrlo jih je 3 033 569. Porók našli so to leto 716 247.

— (Švedija svojih pesnikov) ne česti samo, ampak jih tudi gmotno podpira, kar se druge le prevelikokrat pogreša. V tej zadevi se poroča, da dobivata pesnika in pisatelja Björnsterne Björnson in Henrik Ibgen uže več let državno podporo v znesku nekoliko tisuč kron, da jima ni treba ubijati se za vsakdanji kruh in da se lahko po polnem posvetita literarnemu delovanju. Leta 1883 pa je ljudski zastop pisatelju J. Gloersenu dal enkratno podporo 2000 kron, in sedaj se čita, da je ta pisatelj vložil prošnjo, da se mu dovoli letna državna podpora 1000 kron, katera prošnja se mu bo, kakor se bere, gotovo tudi vslišala. Pač srečni kraji to, kjer se slovstvo na tak način podpira.

— (Zvijazha ljubezni.) Nek pariški humorist pripoveduje o lepi gledališki igralki, v katero se je nek plemič zagledal ter na vse načine skušal prikupiti se ji. Igralka ostala je navzlic vsej darežljivosti in drugim dokazom goreče ljubezni plemiču nasproti mrzla kot marmor. Ta, ki je bil do sedaj navajen, v enakih slučajih vselej doseči svoj smoter, ni bil malo užaljen in srdit ji je pri neki priložnosti zaprisegel: „Madame, svojo častno besedo vam zastavim, da me boste prej ali slej še objeli!“ Igralka zmajala je z ramami, se nekoliko zaničljivo nasmehnila, potem pa na vse to pozabila. Nekoliko mesecev za tem predstavljala se je igra, v katerem nastopijo tudi milosrdnice, in sicer ima v drugem činu načelnica usmiljenih sester ranjenega vojaka iz postelje vzdigniti. Ta igra se je na veliko veselje galerije mnogokrat ponavljala. Ko se je nek večer zopet igralo in ko milosrdnica — predstavljala je to rolo lepa igralka — ravno z obema rokama objame hudo ranjenega vojaka, hoté ga vzdigniti, odpre ta naenkrat oči in pošepeta umetnici na uho: „Madame vam li nisem prisegel, da me boste še objeli? Kakor vidite, sem svojo prisego dobro držal!“ — Prevarjana umetnica je plemiču baje pozneje odpustila.

— (O padcu Chartuma) se sledeče poroča: Chartum padel je res vsled izdaje, vender ni bil Faray-paša sam izdajalec, temveč je imel še mnogo prijateljev Mahdijevih za pomočnike, ki so uže delj časa pred katastrofo klatili se po Chartumu. Faray-paša zapovedoval je namreč na zahodni strani mesta, ravno nasproti Mahdijevih čet. Tu imel je tudi nalog, sovražne begunce sprejemati ter zanje skrbeti. Zadnji čas se je število teh nenavadno množilo. Trdili so, da jih je sama lakota privedla do bega. V Chartumu so jih gostoljubno sprejemali, in ker so ti begunci vsi prosili, da se uvrste med vojake Faray-paše, tako da bi si z oči v oči stali s svojim nekdanjim poveljnikom, spolnila se jim je ta prošnja. — Dne 21. januarja pa je Faray-paša Gordonu sporočil, da je potreba in sila v Mahdijevem šotoru do vrhunca prikopala in da bi na stotine sovražnikovih ljudi ubezalo, ako bi le še čez vodo (čez beli Nil) mogli. Gordon je tem besedam verjel ter je vsled tega zaukazal dvema parnikoma, da se po Nilu proti sovražnikovemu šotoru podasta ter begunce sprejemata. A tudi kapitana teh dveh parnikov bila sta od Mahdija podkupljena in tako sta v noči od 25. do 26. januarja pripeljala na stotine Mahdijevih vojakov v Chartum skozi vrata na zahodni strani mesta. Ob 4. uri zjutraj odprl je Faray s pomočjo teh in uže prej v mestu se nahajajočih Mahdijevih pripadnikov mestna vrata, Mahdijeve čete so brez težave prodrle, in mesto, kojega je Gordon tako dolgo hrabro branil, bilo je v sovražnikovih rokah.

— (Prvi most čez reko Jordan.) Dne 27. januarja t. l. odprli so most, katerega je na povelje turške vlade inženér Georges Tereughia čez Jordan izvršil, prvi most, ki se je kedaj napravil čez to reko. Slavnosti, ki se je pri tem vršila, udeležili so se guvernér jeruzalemski, Reuf paša, dalje civilni in vojaški uradi in cerkveni dostojanstveniki raznih veroizpovedanj, ki se nahajajo v svetem mestu. Most postavljen je blizu razvalin mesta Jeriho, je vseskozi lesen in meri v dolžavi 45, v širjavi pa 5 metrov.

— (Požar v Philadelphiji.) Kakor smo pred nedolгим poročali, zgorela je v Philadelphiji blaznica za uboge in je pri tej priložnosti več bolnih prišlo ob življenje. Kako je požar nastal, se prej ni vedelo, sedaj pa se je na pol blazen borač sam izdal, da je zažgal, in sicer trdi ta, da ga je bolniški strežnik Schröder k temu zapeljal, ki je neki srd imel na zdravnika tega zavoda, Hassa. Schröder je baje prej uže sam dvakrat poskušal zanetiti, a se mu nobenkrat ni posrečilo.

Domače stvari.

— (Prevz. knezoškof ljubljanski,) dr. J. Misija, bil je dné 25. t. m. povabljen k obedu pri Nj. veličanstvu cesarju.

— (Deputacija suplentov na srednjih šolah) bila je minolo sredo pri nj. ekselenci gospodu naučnemu ministru, proseča ga zboljšanja njihovega položaja. Gospod minister je izrekel nadejo, da bode naučnemu upraviteljstvu kmalu možno dobiti sredstva, da se vsaj zdatno število starejših suplentov imenuje stalnimi učitelji na srednjih šolah.

— (Imenovanje.) Gospod deželni predsednik imenoval je c. kr. sanitetnega asistenta dr. Ivana Vavpotiča v Postojini c. kr. okrajnim zdravnikom druge vrste. Novoimenovani ostane na dosedanjem svojem mestu.

— (Premeščenje.) C. kr. sanitetni asistent dr. Julijan Kotzmuth v Ljubljani premeščen je k c. kr. okrajnemu glavarstvu v Črnomlju.

— (Duhovenske spremembe v lavantinski škofiji.) Gosp. Mat. Novak, župnik v Podsredi, je umrl 57 let star. Prestavljeni so gospodje kaplani: Jos. Kranjec v Pišce, Gregor Hrastl v Reichenburg, Jakob Hribernik v Braslovce, Lovro Kramberger v Trbovlje.

— (Porotne obravnave,) katero se prično dné 2. marcija, imajo naslednji spored: 2. marcija: Anton Mihelič, zatožen zaradi zločina uboja; 3. marcija: Matevž Škrbec zaradi posilstva; 4. marcija: Miha Bokalič in Martin Jelovčan zaradi uboja; 5. marcija: Anton Hribar in Janez Zaletel zaradi posilstva; 6. marcija: Janez Kokelj zaradi ponarejanja denarja; 7. marcija: Alojzij Majar zaradi umora; 9. marcija: Janez Kavčič zaradi požiganja in France Volčič zaradi uboja; 10. marcija: Janez Peternel zaradi ropá in tatvine.

— (Konečni izpiti za babice s slovenskim občevalnim jezikom) pričeli so se včeraj na tukajšnji porodišnici v civilni bólnici.

— (Slovensko gledališče) bode jutri zvečer, dné 1. marcija. Predstavljal se boče „Zapravljevec“, čarobni igrokaz v treh dejanjih. Po Ferd. Raimundu poslovenil J. Ogrinec. Vspeh, s katerim se je predstavljaval omenjeni igrokaz lansko sezono, zagotavlja nam tudi ta večer polno hišo. Če še omenimo, da pri tej predstavi sodeluje iz posebne prijaznosti oddelek gospodov pevcev slavnege pevskega društva „Slavec“, preverjeni smo, da bode gledališče razprodano do zadnjega prostora.

— (Uboj.) Iz kranjskega okraja se nam piše: Dne 22. t. m. pila sta posestnikov sinova J. Urbanc iz Zaloga in J. Rotar iz Srednje Vasi v gostilni Antona Bohinca v Goričah žganje, in sta se začela, ko sta bila uže precej pijana, prepirati. Prvi gre čez nekoliko časa ven, se oboroži s polenom ter jame onega klicati, da naj pride ven, ako ima „korajžo“. Ta preskrbi se na to tudi s polenom, stopi ven in mahne Urbanca s tako močjo po levi strani glave, da se je takoj zgrudil in je 25. t. m. vsled poškodbe tudi umrl. Da poškodovani sam udarca ni imel za posebno hudega, ali vsaj za smrtnega ne, kaže to, da se je pred ta dan še z Rotarjem za 25 goldinarjev pobotal, da ne bode o tem nič sodnji naznanil. Ko je zločinec slišal, da je ranjeni umrl, pobegnul je rekoč, da se ne dá po zandarjih prepeljavati, da se pa bo v nekoliko dnéh sam sodnji izročil. Do sedaj ga k sodnji še ni bilo in ga vsled tega pridno iščejo.

Uradni glasnik

z dne 28. februarija.

Eksekut. javne dražbe: V Trebnjem posestvo Ant. Rapaša iz Trebnja (700 gld.) dne 30. marca, 30. aprila in 30. maja. — V Ribnici zemljišče Marjete Weber iz Žlebiča (321 gld.) dne 28. aprila, 29. maja in 30. junija; — posestvo Fr. Kosine iz Jurjvice (1365 gld.) dne 28. aprila, 29. maja in 30. junija. — V Vipavi zemljišča Antona Peterlina, oziroma njegove zapuščine, iz Vipave (1300 gld.) dne 24. aprila, 26. maja in 26. junija. — V Logatci posestvo Jovane Milavec iz Górenje Planine (1800 gld.) dne 26. marca, 28. aprila in 28. maja. — V Grnomojli posestvo Matije Kumpa iz Svetlega Potoka (340 gld.) dne 27. marca, 24. aprila in 29. maja; — posestvo Mihe Urha iz Ratečne Vasi (292 gld.) dne 27. marca, 24. aprila in 29. maja. — V Trebnjem posestvo Jos. Brezarija iz Breze (3762 gld.) dne 31. marca, 30. aprila in 30. maja. — V Vipavi zemljišče Antona Mesesnela iz Podrage (499 gld.) dne 24. aprila, 26. maja in 26. junija. — V Novem Mestu posestvo Jos. Kobeta iz Riglja dne 18. marca (3 narok).

Tuji.

Dne 26. februarija.

Pri Maliči: Schulte, trgovec, iz Monakova. — Herzl, Zohler, Pikes, Gerstendorfer, Stein, Krüser, Schneider, trgovci, z Dunaja.
Pri Slonu: Marzella, trgovec, iz Reimsa. — Klötzl, trgovec, iz Hamburga. — Nagy in Frankenberg, trgovca, z Dunaja. — Vik, župan, s soprogo, iz Vinogradov. — Auchmann, tovarniški vodja, iz Peggaua.
Pri Avstr. carji: Gensterle, talóvnik, iz Gradca. — Mayer, zasebnik, z Dunaja.

Umrlí so:

Dne 25. februarija. Janez Jeras, gostač, 77 l., Kravja dolina št. 11, opešanje. — Tomaž Altbauer, dninar, 43 l., Poljanski nasip št. 50 (prisilna delarnica), plučno otrpnjenje.
Dne 26. februarija. Jospina Skedl, kleparjeva vdova, 62 l., Florijanske ulice št. 13, pohabljenje podtrebušnih organov. — Janez Križaj, gostač, 50 l., Vegove ulice št. 9, plučno otrpnjenje.

V civilni bólnici:

Dne 25. februarija. Jakob Škerjanec, delavec, 28 l., jetika.
Dne 26. februarija. Janez Kunaver, pek, 51 l., jetika. — Terezija Ostanek, dekla, 21 l., občna vodenica.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
27. febr.	7. zjutraj	742.08	- 1.8	bzv.	megla	0.00
	2. pop.	741.06	6.8	zpd. sl.	obl.	
	9. zvečer	741.16	4.4	>	>	

Pomaranče ali limone

najfineje, zrele, izbrane, iz Messine, 30 do 40 komadov, po velikosti, skrbno vložene v lepe košarice po 5 kilo težke, razpošilja po pošti po vsem Avstro-Ogerskem, carine prosto in franko, proti povzetji za znesek 1 gld. 75 kr.

Er. Gioppo

v Trstu, Via Belvedere št. 19.

Ako se naenkrat naroče po poštni nakaznici tri košarice in odpošljejo na naznačeno addresso, zado- stuje znesek 4 gld. 90 kr.

Cenilniki od kave in drugih predmetov so brez- plačno in franko na razpolaganje. (20) 6—2

Protikataralične

salicilne kroglice

izdelovane po G. Piccoliji, lekarji „pri angelju“, Ljubljana, Dunajska cesta.

Pomirijo dražest in so močaste in raz- tvarjajo slezo, so izborno sredstvo zoper kašelj, hripavost, boleti v prsih in vratu in zaradi antiseptičnega učinka vsled nahajajo- čega salicilno-kislega natrona najboljšo varo- valno sredstvo zoper davico ali difteritiko.

1 škatulja 20 kr.

Naroče za dežele izvršujejo se nemu- doma po pošti. (106) 15—10

— (Velikodušen dar.) Vdova baronovka Rittmayer v Trstu izročila je tamošnjemu ma- gistratu 10000 gld. za dobrodelne namene.

— (Zlat prstan) našli so v „Zvezdi“. Kdor ga je izgubil, naj se oglasi pri mestnem magistratu.

— (Pobegnil) je včeraj iz zapora tukajšnje c. kr. okrajne sodnije postopač Anton Peteani,

— (Mrtvega našli) so v hlevu hiše št. 2 na Križevniškem trgu berača Janeza Križaja iz Medvod. Prenesli so ga v mrtvašnico k sv. Kri- štofu, kjer so ga uradno pregledali.

— (Življenje svobodno — kako lepo!) mislil si je včeraj prisiljen delavec Jurij Miklavčič, doma iz Ambrusa, okraja novomeškega. Vtaknili so lenuha v prisilno delarnico, tam moral je osta- jati med štirimi stenami, le redko pozvali so ga na delo zunaj — in tedaj uvideval je še le, kako so srečni ljudje tam zunaj, kateri uživajo svobodo. In neskončno hrepenenje po svobodi vzbudilo se mu je v srci. Včeraj pa so ga poslali iz prisilne delarnice na Lichtenthurnov vrt na Poljanah, in tam je v potu svojega obraza tolkel trdo grudo, prirejal gredice, kjer bodo rastle nežne cvetke, oznanjevalke krasne pomladi, a njemu ne bode gledati jih — in zopet se mu je sreča še bolj polastilo hrepenenje po svobodi. Odvrigel je orodje, zapustil tihotapsko vrt in zbežal v širni svet, uživa- vat svobodo. A „dolge ure radosti“ mu pač ne bodo dane.

— (Ptujski odvetnik dr. Strafella) izbrisan je iz zapisnika odvetnikov. Kakor znano, ni še dolgo, odkar se mu je za nekaj časa pre- povedala advokatska praksa.

— (Graščino Ebensfeld) na Štajer- skem kupila je „Prva avstrijska hranilnica na Dunaji“ za 128 205 gld.

— (Trboveljski premog) žgal se bode znanprej pri naši c. kr. mornarici; do zdaj se je rabil angleški premog.

— (Nenadna smrt.) Poročali smo pred kratkim, da so v Celovci našli sodniškega prakti- kanta Sticha mrtvega ležečega na stopnjicah pred neko dvorano. Tedaj bila je razširjena vest, da si je Stich hotel s silo priboriti vhod ter da so ga tudi s silo odbili. Kakor pa je sodniško proiska- vanje pokazalo, bil je Stich zelo pijan; hotel ga je odpeljati nekov drug, a Stich se mu je iztrgal iz rok in nesrečno pal čez stopnjice.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 28. februarija. Górenja zbornica je na predlog Salisburyja skle- nila nezaupnico kabinetu s 198 proti 68 glasovom; dólenja zbornica pa je North- cootejev predlog, naj se kabinetu izreče ne- zaupnica, s 302 proti 288 glasovom za vrgla. Z manjšino je glasovalo 39 Parnellitov in več liberalcev.

Linec, 27. februarija. Pri volitvah v tukajšnje trgovinsko in obrtno zbornico pro- drli so v vseh volilnih oddelkih liberalni kan- didatje.

Hamburg, 27. februarija. Anglešk par- nik „Cumberland“ in švedsk parnik „Norden“ sta se blizu Cuxhavena zadela. „Norden“ se je potopil, „Cumberland“ je hudo poško- dovan.

London, 27. februarija. V Dongolo do- šlo je od neke nune iz katoliškega misijona v Omdurman pismo, v katerem potrjuje, da se je dva tisoč oseb v Kartumu pomorilo, med temi vsi Evropci.

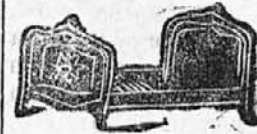
Telegrafično borzno poročilo

z dne 28. februarija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	83.65
„ „ „ srebrou	83.95
Zlata renta	108.40
5% avstr. renta	99.30
Delnice národne banke	866.—
Kreditne delnice	306.40
London 10 lir sterling	124.30
20 frankovec	9.80 ⁵
Cekini c. kr.	5.81
100 drž. mark	60.50

Odgovorni urednik J. Naglič.

Velikanske izgube, katere so zadele véliko london- sko tovarno za železne meblje, Godoridge Brothers and Comp., pri najnovjšem padcu glasgovske banke, so isto tako silno omajale, da je sklenila, tovarno za- preti ter velikansko zalogo, zlasti pri vseh izložbah s zlatimi kolajnami odlikovanih mebljev za četrti del pod tovarniško ceno po polnem razprodati. Prodajam torej pri meni od gori omenjene hiše v zalogi se nahaja-

Postelje so skoro tu narisani slične.

joče čudalepe 400 železne postelje za odrasčene (ne- dosežna krasota za vsako stanovanje in sobo) po ba-jeviti, tú še nečuvani smešni ceni, komad le po 8 gld. (prejšnja cena 30 gld. 50 kr.) Izvršujem tudi posamezna naročila, dokler zadostuje zaloga, v vedno izbornih in brezhibnih izvodih takoj proti vpošiljatvi gotovine.

F. Bugányi

zaloga strojev, Dunaj, Landstrasse, Krieglergasse.

Zlasti spomladi in poleti se železnim posteljám, ker za vse slučaje vedno podajajo varnost zoper mr- čese in nesnažnost, dalje nepokončljivo vztrajejo in se mogó lahko skupaj skladati, daje prednost pred lesenimi. (21) 10—1

V Ameriko

pride najceneje, kdor se obrne na

Arnolda Reifa, Dunaj, I., Pestalozziggasse I, najstarejša tvrdka te vrste.

Natančneje izpovedbe in prospekti zastoj. (22) 50—1

Bock-, cesarsko in eksportno

pivo

v steklenicah priporoča

A. Mayerjeva

trgovina piva v steklenicah

v Ljubljani. (1) 51—10

Blago za obleke

le iz trajne ovčje volne, za moža srednje velikosti

3-10 metrov { za gld. 4,96 iz dobre ovčje volne; za „ „ 8,— „ boljše „ „ jedno obleko „ „ 12,40 „ jako fine „ „

Popotne ogrinjače, komad po gld. 4, 5, 8 in do gld. 12.— Najfineje obleke, hlače, prevle- kače ali svrhnne sukne, blago za sukne in dežne plašče, tišl, loden, komis, predenino, cheviot, tri- cot, ogrinjače za dame in biljardne preproge, peruvien, toskin priporoča

Ustanovljeno Jan. Stikarofsky — 1866 —

fabriška zaloga v Brnu.

Vzorki franco. Vzorki (ogledniki) razpošilja- vajo se gg. krojaškim mojstrom nefrankovano. Pošiljatve proti povzetji čez 10 gld. franco.

V zalogi imam sukna vedno za več nego 150 000 gld. av. v. in umeje se, da mi pri veliki svetovni trgovini ostane mnogo suknenih ostan- kov, dolžih od 1 do 5 metrov, in sem torej pri- moran, take ostanke po jako nizkih fabriških cenah razpečavati. Vsak pametno misleč človek mora sprevideti, da od tako malih ostan- kov ni možno razpošiljati vzorkov na ogled, ker bi marveč vsled nekoliko stotin naročenih teh vzorkov ne ostali v kratkem nijedni vzorki a je torej skozi in skozi sloparija, ako firme sukne- nega blaga inserirajo sukne ostanke; v tacih slučajih so vzorki odrezani od celih kosov a ne od ostan- kov, torej je namen takega postopanja očividn. (7) 24—4

Ostanki, ki ne ugajajo, se zamenjavajo ali pak se pošlje nazaj denar.

Dopisi vzprejemljí se v nemškem, ogerskem, českem, poljskem, laškem in francoskem jeziku.